

Det er Hensynet til Værnepligtens økonomiske Side, der særlig ligger til Grund for de mange Krav, blandt andet ogsaa for Kravet om en Landstorm, idet man vil have, at den Byrde, der paahviler den ene, ogsaa skal paahvile den anden. Men jeg tror, man overvurderer den økonomiske Betydning af, at en Mand bliver indkaldt til at blive Soldat. For i den Alder, hvori Folk aftjener deres Værnepligt, bliver de ikke paa viseligt sat tilbage økonomisk for de andre Medborgere, som ikke aftjener Værnepligten, saa den Tale, man fører om en almindelig Værneskat, tror jeg aldeles ikke er paa sin Plads.

I Forbindelse med det foreliggende Forslag er der ogsaa talt om den nye Grænse. Socialdemokratiets ærede Ordfører Hr. L. Rasmussen rejste Spørgsmaalet om den nye Grænse og kom ind paa Agitationen i 1920 vedrørende den nye Grænse. Han sagde ikke blot henvendt til mig, men til Venstres Kandidater i Almindelighed, at vi ønskede Grænsen flyttet ved at annektere det, som ligger Syd for den nye Grænse, Landet har faaet ved Genforeningen. Det fremgik ganske tydeligt at være hans Mening, idet det ærede Medlem talte om denne Grænseflytning i Forbindelse med den nye Hærordning og kom direkte ind paa, hvad vi skulde have anført i denne Valgkampagne, at vort Haab rakte videre og skulde være Udtryk for annektionistiske Tilbøjeligheder, som skulde findes hos Venstre og konservative Kandidater. Nu ved det ærede Medlem godt, at den Tale om, at vort Haab rækker videre, kom frem under en Diskussion om Arbejdet Syd for Grænsen. Det ærede Medlem ved meget vel, at det Haab, vi havde, var dette, at Arbejdet Syd for den nye Grænse kunde blive saa stærkt som muligt. Udtalelsen fremkom overfor det ærede Medlems Paavisning af, at den nuværende Grænse var en evig Grænse, hvad jeg ganske simpelt maatte bestride, fordi intet menneskeligt er evigt, heller ikke en Grænse. Det var vort Haab, at Danskheden kunde naa ogsaa Syd for den fastsatte Statsgrænse, fordi det vilde være den største Styrkelse for den nye Grænse, som ingen af os tænker paa at flytte ved Vaabenmagt. Derfor har man heller ikke Lov til fra denne Talerstol at beskyldte hverken Venstre eller de konservative Kandidater for at have annektionistiske Tilbøjeligheder, for der findes ingen Annektonister i vort Land.

Under denne Debat er der selvfølgelig ogsaa inddraget de Forslag, som er kommet fra Militærkommissionen, deriblandt det socialdemokratiske Afrustningsforslag. Den

ærede Ordfører for Socialdemokratiet førte en Tale for dette Forslag, som forekom mig ikke ubekendt. Det er jo nemlig den samme Tale, som det ærede Medlem har ført, saa vidt mig bekendt, i 1909, og som blev ført fra Vælgermøde til Vælgermøde i 1920, det var den samme Tale om Tyskerskræk og Uneutralitet i den nuværende Ordning, som vi hørte her forleden Dag. Den samme Tale blev ført ovre hos os i 1920, før dette Regeringsforslag forelaa; da blev vi heller ikke saa forskrækkede. Jeg har ogsaa tænkt mig, at hvis det kun var et lokalt Fænomen, spillede det ikke en større Rolle, for ovre i Fredericia og deromkring tager man ikke de ærede Medlemmers Agitation med Tyskerskræk saa særlig alvorligt. Men det bliver mere alvorligt, naar det ærede Medlem taler som Ordfører for et stort politisk Parti. Det bliver mere alvorligt, hvis der skal kunne rejses en Agitation paa Uneutralitet og Tyskerskræk i dette Land. Det vilde efter min Opfattelse af det ærede Medlems politiske Syn paa vor militær-politiske Stilling være ganske ligegyldigt, om dette Forslag var fremkommet, som lægger en større Styrke ved den nye Grænse — i den ny-erhvervede Landsdel —, eller Forslaget gik ud paa at lægge større Styrker i andre Dele af Landet, fordi det ærede Medlem har denne Afrustningsagitation. Dette Afrustningsforslag er en Slags Overtrækstøj, som det ærede Medlem kan bruge til ethvert Forslag, det er en Slags Reformbukser, som kan trækkes over enhver som helst Hærordning. Det gjorde det ærede Medlem i 1920, og det gør han i 1922, og det vil det ærede Medlem gøre overfor et hvert som helst Militærforslag. Derfor tillægger jeg ikke dette saa stor Betydning, og det virker ikke særlig afskrækkende, for det ærede Medlem kan jo nu en Gang i hvert Fald ikke paa det Sted, hvor han særlig har ført sin politiske Agitation — og jeg tror heller ikke i denne Rigsdag —, formaa at skabe et Fler-tal for sin Anskuelse: at ethvert som helst Forslag til en Militærordning vil være en Trusel navnlig mod vor sydlige Nabo, at det vil medføre den tredje slesvigske Krig, som ogsaa hører til det, Socialdemokratiets Ordfører har paa sit Program. Vi kender udmærket godt fra denne Agitation Talen om den tredje slesvigske Krig og den Trusel mod Danmarks Eksistens, der laa i at opretholde en Hærordning. De Spaadomme, som det ærede Medlem har udslynget paa dette Punkt, er i Virkeligheden af samme Beskaffenhed som saa mange andre af de Spaadomme, som det ærede Medlem har udslynget. De kan ikke altid tages lige alvorligt.